

opusdei.org

## **«Двері Opus Dei відчинені для всіх»**

Інтерв'ю з другою людиною в  
Opus Dei, на 25-ту річницю  
Прелатури (2008 рік)

16.06.2009

Рим, 19 березня 2008 (ZENIT.org)

Монсеньйор Фернандо Окаріс  
(народився в Парижі в 1944 році) –  
це людина, найбільш наближена  
до прелата Opus Dei, монсеньйора  
Хав'єра Ечеварія. На цьому  
інтерв'ю, в світлі перших 25-и  
років існування Opus Dei як

персональної прелатури – до цих пір єдиної у світі персональної Прелатури, – її генеральний вікарій розповідає про відносини цієї структури з єпархіями та пояснює, що так звана «потужність» Opus Dei – це ні що інше ніж сила, що походить з Євангелія. Монсеньйор Окаріс прийняв кореспондента журналу «Зеніт» на віллі Тевере У Вічному місті, де спочиває прах засновника Opus Dei, святого Хосемарія Ескріва де Балагер.

Цей священик – фізик та теолог, автор багатьох філософських та теологічних публікацій, здебільшого в сфері філософії та христології, консультант Конгрегації з Доктрини Віри з 1986 року. Також він є членом Папської Теологічної Академії та генеральним вікарієм Opus Dei з 23 квітня 1994 року.

**Opus Dei народився, щоб допомогти світським в їхньому щоденному житті. Чи є миряни частиною Прелатури Opus Dei або Прелатура існує лише для священиків?**

Opus Dei народився саме для того, щоб поширити серед усіх, мирян та священиків, та нагадати усім, мирянам та священикам, про загальне покликання до святості. Як навчав, починаючи з 1928 року, святий Хосемарія, Господь закликає кожну людину до святості, і це значить також, що будь-яка чесна людська діяльність, професійна діяльність, життя в суспільстві або в родині, можуть та повинні бути реальністю, що освячується та освячує.

Як сказав кардинал Йозеф Ратцингер з приводу канонізації засновника Opus Dei, послання

святого Хосемарії Ескріва  
допомогло скоригувати  
помилкову концепцію святості,  
коли вважається, що це є дещо,  
чого можуть досягти лише  
“великі”. Святість – це коли ти  
стаєш другом Господа, коли ти  
даєш творити тому Єдиному, Хто  
може зробити цей світ краще та  
щасливіше.

Миряни *Opus Dei*, чоловіки та  
жінки, одружені й ні, – це  
невід’ємна частина Прелатури,  
так само, як і священники, що  
складають її пресвітерій.  
Відносини між цими  
священниками та мирянами – це  
теж саме, що є в Церкві. Іван  
Павло II декілька разів говорив  
про це, маючи на увазі конкретно  
*Opus Dei*: службове священство  
священників та загальне  
священство мирян пов’язані одне  
з одним та переплетені в єдиному  
покликанні та устрої для того, щоб

виконати євангельську місію  
Прелатури під керівництвом  
Прелата.

В той же час кожен мирянин, як  
будь-який католик, належить  
також і дієцезії, на території якої  
він мешкає.

**Opus Dei – це єдина персональна  
Прелатура, що існує сьогодні. Чи  
консультує Opus Dei інші  
церковні інституції, які також  
хочуть стати персональною  
Прелатурою?**

Так, сьогодні це єдина  
персональна Прелатура. Але в  
Церкві для пастирських потреб є й  
інші підрозділи, що мають статус  
персональних. Наприклад,  
ординаріати, що є в деяких  
країнах для пастирської опіки  
вірних східного обряду, а також  
ординаріати для військових та  
персональна апостольська

адміністрація, що відкрита  
декілька років тому в Бразилії.

Заснування персональної  
Прелатури – це виключно право  
Святого Престолу, крім того,  
Канонічне Право вимагає, щоб  
Святий Престол раніше порадився  
із зацікавленими членами  
єпископату.

Йдеться про пастирське рішення,  
спрямоване на те, щоб допомогти  
Церкві виконувати її місію у світі,  
який характеризується значною  
мобільністю людей. Наприклад, в  
пост-синодальних апостольських  
посланнях «Ecclesia in America» та  
«Ecclesia in Europa», Іван Павло II  
говорить про персональні  
Прелатури як про можливе  
розв'язання таких ситуацій, коли  
люди потребують особливої  
пастирської опіки, як наприклад,  
деякі групи емігрантів.

Також, можливо, як у випадку з Opus Dei, що вплив Святого Духа, котрий надихає на певні апостольські справи, викликає конечну потребу в такій структурі, як персональна Прелатура.

Я не чув, щоб до Opus Dei зверталися за консультаціями ті інституції, які хотіли б стати персональною Прелатурою. Але, відносно часто членів Opus Dei просять розповісти про досвід Прелатури, напрацьований роками, на конгресах, семінарах, пастирських зборах.

**Opus Dei має юридичний статус персональної Прелатури. Кажуть, це дає Opus Dei незалежність або, скажімо, автономію. Чи не так?**

Насправді, навпаки. Заснування персональної Прелатури передусім значить залежність: поставити деяку частину

християнського народу в  
пастирську залежність від  
єдиного члена церковної ієрархії.

Говорити про незалежність або  
автономію немає сенсу: *Opus Dei*  
залежить від єдиного Прелата,  
призначеного Римським  
Понтифіком.

Прелат та його вікарії реалізують  
свою церковну владу в  
спілкуванні з іншими пастирями  
та під верховним керівництвом  
Папи, відповідно до всесвітніх  
церковних норм, встановлених  
Уставом, який затверджений  
святим Престолом для Прелатури.

Я думаю, що досвід присутності  
*Opus Dei* в багатьох дієцезіях на  
усіх п'яти континентах допоможе  
зрозуміти, в тому числі й з  
практичної точки зору, що  
створення персональних  
Прелатур, схвалене II  
Ватиканським Собором, не



наносить шкоди єдності окремих Церков, а навпаки, допомагає їм в здійсненні спільної євангельської місії Церкви.

Як написав Папа Бенедикт XVI прелату *Opus Dei*, монсеньйору Ечеварія, з нагоди п'ятдесятої річниці його священицьких свячень, «коли заохочуєш в твоїх священиках та мирянах спрагу особистої святості та апостольську ревність, не лише допомагаєш пастві, що тобі доручена, але й ефективно допомагаєш церкві в терміновій євангелізації сучасного суспільства».

**Чи правильно говорити, що є «єпископи *Opus Dei*»?**

Залежно від того, як розуміти цю фразу. Коли якого-небудь священика з пресвітерія Прелатури Святий Отець залучає до Єпископату, як вже траплялося декілька разів, з ним відбувається

те саме, що й з будь-яким дієцезіальним священиком: він припиняє свою інкардинацію в Прелатурі, хоча й в подальшому отримує від неї духовні настанови. Він перебуває в такому ж канонічному статусі, що й будь-який єпископ. Очевидно, прелат *Opus Dei* не має впливу на єпископську місію цих єпископів.

**Як ви вважаєте: через феномен Кода да Вінчі, чи не почав *Opus Dei* ділити своє існування на до й після його появи?**

Звісно, ні. Припущення, що цей роман може мати таке історичне підґрунтя, щоб розділити *Opus Dei* на до й після його публікації, не має підстав.

Інша річ - вплив, що він міг справити на деяких людей. Визнаючи, як може такий тип літератури дезорієнтувати деяких читачів, я знаю, що деякі з них

звернулися до Прелатури та взяли участь в декількох заходах з християнського виховання саме після того, як отримали правильну інформацію про Opus Dei, інформацію, яку ми поширили для того, щоб спокійно спростувати фальшиві заяви цієї книжки.

Також мали місце численні прояви солідарності з Opus Dei з боку журналістів, письменників та інших людей, які близько сприйняли цю тему. З цього приводу, проявилася й чудова церковна солідарність: адже саме в такий час можна відчутти, що Церква — це родина.

**Іноді доводиться чути про «потужність» Opus Dei. З чим Ви пов'язуєте формування такого образу?**

Не дивлячись на наші особисті недоліки – а ми не вважаємо себе

найкращими – Господь щедро благословив апостольську працю вірних *Opus Dei*. З людського погляду, можливо, саме це здається декому знаком певної «потужності» або «сили».

Насправді, *Opus Dei* – це лише маленька частина Церкви, й її «потужність» є тільки в тому, що від цього походить: в Євангелії, яке, за словами святого Павла «є сила Бога до спасіння кожному, хто вірує». Плоди апостольської праці вірних *Opus Dei* спричиняє Святий Дух в Церкві та за посередництвом Церкви.

Тим, хто бажає взяти участь в апостольській діяльності, що її здійснює Прелатура, відкриті усі обрії християнського життя. Двері *Opus Dei* відчинені для усіх.

А ті, хто прийдуть до *Opus Dei* в пошуках корисних зв'язків або яких-небудь інших благ не

духовного плану, не зможуть  
протриматися довго: вони  
слухатимуть про любов до Ісуса  
Христа й до Церкви, про  
християнські обов'язки, про  
духовне життя й великодушне  
служіння близьким.

Міріам Діес і Босх

---

pdf | document generated  
automatically from [https://  
dev.opusdei.org/uk-ua/article/dveri-  
opus-dei-vidchineni-dlia-vsikh/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/dveri-opus-dei-vidchineni-dlia-vsikh/)  
(09.08.2025)